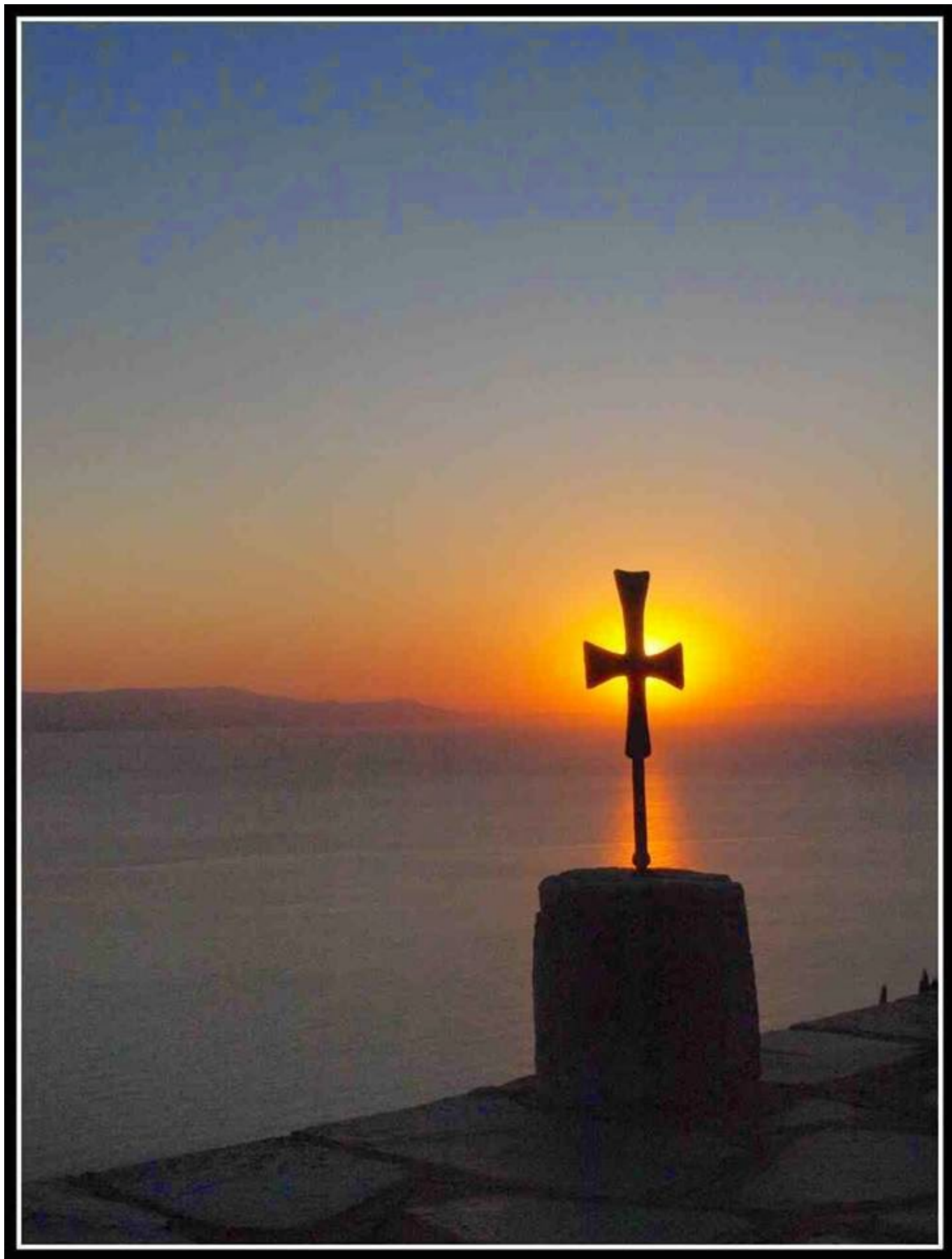

16 Αυγούστου 2014

Ξέχασε πρώτα εσύ τις ξένες αμαρτίες, για να ξεχάσει και ο Κύριος τις δικές σου

[/ Γενικά](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ξέχασε, λοιπόν, τις ξένες αμαρτίες, για να ξεχάσει και ο Κύριος τις δικές σου.
Γιατί αν πεις: «τιμώρησε τον εχθρό μου», έκλεισες το στόμα σου.

Έχασε πιά η γλώσσα σου το δικαίωμα να μιλάει στο Θεό.

Πρώτα πρώτα επειδή εξ αρχής Τον παρόργισες κι ύστερα επειδή ζητάς πράγματα που είναι αντίθετα στον ίδιο το χαρακτήρα της προσευχής.

Αφού, δηλαδή, προσέρχεσαι για να ζητήσεις συγχώρηση αμαρτημάτων, πως μιλάς για τιμωρία;

Το αντίθετο έπρεπε να κάνεις, να παρακαλός για τους άλλους, ώστε στη συνέχεια να παρακαλέσεις με παρρησία και για τον εαυτό σου.

Αν προσευχηθείς για τους συνανθρώπους σου, τα πέτυχες όλα, έστω κι αν δεν πεις το παραμικρό για τις δικές σου αμαρτίες.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο ζοφερό, από μια ψυχή που μνησικακεί και μισεί.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο ακάθαρτο από μια γλώσσα που κακολογεί και καταριέται.

Άνθρωπος είσαι, μη γίνεσαι θηρίο.

Το στόμα σου δόθηκε όχι για να δαγκώνεις, αλλά για να παρηγορείς με τα λόγια σου.

Ο Θεός σε πρόσταξε να συγχωρείς, κι εσύ Τον παρακαλός να καταργήσει τη δική Του εντολή;

Δεν συλλογίζεσαι ότι, από το άλλο μέρος λυπάται ο Θεός, ο Πλάστης σου, ο Ευεργέτης σου, ο Σωτήρας σου;

«Μα αδικήθηκα», λες, «και είμαι πικραμένος».

Τότε, λοιπόν, προσευχήσου εναντίον του διαβόλου που μας αδικεί περισσότερο από κάθε άλλον.

Γιατί αυτός δημιουργεί και τους εχθρούς και τις έχθρες, αυτός είναι ο μεγάλος και μοναδικός εχθρός σου, με τον οποίον δεν είναι δυνατό να συμφιλιωθείς ποτέ.

Ο συνάνθρωπος, απεναντίας, όσα κι αν σου κάνει, είναι αδελφός σου.

Γι' αυτό οφείλεις να προσεύχεσαι για το καλό του, για την ευτυχία του, για τη μετάνοια και την σωτηρία του.

Πηγή: llazaros.blogspot.gr